

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

NR. 28 / DECEMBRIE 2013

28

Întoarcerea spre un proces de învățare intensivă (Teoria asociaționistă) |
de GABRIEL TEODORESCU

Importanța inteligenței emoționale în combaterea violenței școlare |
de FLORINA-TEODORA BICULESCU

Magia lecturii | de MIHAIELA POP

Învățarea la clasa pregătitoare prin proiectele eTwinning |
de CRISTINA PRUNDARIU

TIC prin SMYLE – campanie găzduită de Școala Gimnazială Vladimir Streinu,
Teiu | de CORINA CIOBANU

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experiencedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54

București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea Profesorilor)

Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

Irina VASILESCU (Școala Nr. 195 București)

Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea Personalului Didactic)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Întoarcerea spre un proces de învățare intensivă (Teoria asociaționistă)

De **Gabriel Teodorescu**

Învățământul predominant frontal nu mai poate fi în actualitate în condiții actuale ale dezvoltării societății românești per ansamblu. În același timp, nu poate fi nici selectiv; în opinia mea, școala trebuie să ofere tot mai mult elevilor, dar și să ceară în aceeași măsură de la ei. Sistemul de educație trebuie să ofere elevilor un minim de cunoștințe, deprinderi, concepții și interese, dezvoltându-le în același timp anumite capacități necesare pentru o integrare de succes în societate. Psihologia ne oferă mai multe teorii despre învățare, fiecare din ele poate fi susținută cu anumite argumente și cercetări, dar și combătută în același timp, neexistând o teorie unică pentru învățarea umană. Opinia mea este spre o reîntoarcere către un proces de învățare intensiv. Revenirea la vechile teorii ale învățării – moft și/sau necesitate?!

Cea mai veche explicație teoretică a învățării a fost dată de psihologia asociativă, Aristotel descriind legile care creează legăturile asociative, ale asemănării și contrastului și procesul de memorare. Astfel un eveniment trăit poate chema în conștiință trăirile similare și/sau opuse.

Consecință practică: pentru a învăța răspunsurile la anumite cerințe, elevii trebuie să cunoască în același timp atât întrebarea cât și răspunsul corect. Posibil să fiu acuzat de o tentă scolastică, procedură de bază în educație în evul mediu. Psihologia și pedagogia secolelor XIX și XX dau o nouă interpretare, explicații și noi forme de aplicabilitate practică accepțiunii asociative a procesului de învățare. Astfel, învățăm și reținem ceea ce am trăit de mai multe ori (legea frecvenței), știm cel mai bine ceea ce am trăit de curând (legea apropierii în timp), dar mai ales ceea ce s-a dovedit a ne fi util (legea efectului).

În plus, doar prin încercări și erori se pot fixa și consolida anumite cunoștințe, acestea conducând la un anumit succes (legea efectului). Dacă încercările devin tot mai dese, consolidarea este mult mai solidă (legea frecvenței). Dimpotrivă, încercările ce conduc spre nereușită nu au consecințe pozitive și devin tot mai rare (legea efectului), conduc la apariția ulterioară a tendinței de a elimina aceste încercări (legea frecvenței și cea a apropierii în timp).

În planul fiziologic, învățarea asociativă a fost cel mai bine explicată de fiziologul rus I. P. Pavlov prin teoria sa asupra reflexelor condiționate. Astfel, reflexul condiționat este baza anatomo-fiziologică a asociației.

Este necesară crearea la elevi a unui reflex condiționat pentru a învăța, excitația condiționată trebuie întărită printr-o excitație necondiționată. Astfel în procesul învățării întărirea poate fi reprezentată de laudă și premii, în cazul succesului sau de muștrare în caz de insucces. Prin urmare învățarea nu poate fi eficientă fără laudă și muștrare fără recompensă și pedeapsă. Numeroase experiențe psiho-pedagogice au arătat că la elevi motivația învățării este minimă în cazul când mediul este indiferent față de succesul procesului de învățare. Motivația este maximă în cazurile contrare. În ultimii ani s-au prezentat și

vehiculat în literatura de specialitate tot felul de metode noi, pornind de la descoperire, inovație până la o învățare dirijată, prin procesarea corectă a informațiilor deținute. Și totuși o revenire la vechile metode de memorare se impune în practica școlară. Accentul trebuie pus pe fixări și repetări succesive ale materiei (legea frecvenței) dar și pe aprecieri și examinări, evaluări cât mai dese (legea efectului).

Consider că specialiștii în educație de la noi ar trebui să abordeze în cercetările lor subiectul învățării pe baza teoriei asociative și să elaboreze și metodică pentru o învățare rațională și eficientă. Problematică abordată va ține seama de distribuția timpului de învățare, precum și de distribuția materialelor care trebuie învățate. Împărțind timpul de învățare în părți mai mici, aceasta va conduce la o optimizare și la o învățare regulată din partea elevilor. În cazul materiei oricărei discipline de studiu, segmentarea ei în părți mai mici poate fi benefică doar dacă acest lucru va fi combinat cu sinteze prin care să se reușească reuniunea cunoștințelor dobândite prin pași mici. În același timp, se impune o mai bună corelație între diferite procese psihice cum ar fi atenția, percepția și memorarea.

Referitor la învățământul românesc, mediul social trebuie să înțeleagă școala ca pe o instituție în care se realizează modificări rapide și cu un caracter reformativ, și să aloce mai multe mijloace materiale prin finanțări corespunzătoare, acestea putând deveni mult mai eficiente inclusiv prin rezultatele obținute.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/intoarcerea-spre-un-proces-de-invatare-intensiva>)

Importanța inteligenței emoționale în combaterea violenței școlare

De **Florina-Teodora Biculescu**

“Oricine se poate înfuria – asta e ușor. Dar să fii furios pe persoana potrivită, în măsura potrivită, la timpul potrivit, pentru scopul potrivit și în modul potrivit — asta nu e ușor.” (Aristotel, Etica Nicomahică). În ultima vreme se vorbește tot mai mult despre inteligența emoțională. De pildă, s-a descoperit faptul că persoanele care au o inteligență emoțională ridicată se descurcă mai bine în viață și își ating mai ușor scopurile. De asemenea, aceste persoane relaționează mai armonios cu ceilalți și au capacitatea de a-i convinge pe ceilalți. Ele par să se bucure mai mult de viață, și îi ajută și pe ceilalți să facă același lucru.

Comportamentele agresive ale elevilor se leagă fie de o carență în sfera abilităților sociale și emoționale, fie un context

impredictibil care favorizează apariția lor. Cu această ocazie s-a subliniat faptul că familiile în care membrii acestora își împărtășesc punctele de vedere, discută despre sentimentele lor și fac legături între acestea și evenimentele petrecute sunt un suport real pentru copiii lor. Prin extrapolare, putem aduce acest comportament la școală având deprinderile însușite din familie. Una dintre cele mai importante sarcini ale părinților care este necesar să fie continuată și de profesori este de a-i ajuta pe copii să-și cultive aptitudinile sociale și să-și păstreze sănătatea emoțională. Principiile inteligenței emoționale pe care trebuie să le avem în vedere:

- Fiți conștient de propriile sentimente, cât și de ale celorlalți;
- Manifestați empatie și înțelegeți punctul de vedere al celorlalți;
- Dobândiți-vă echilibrul și faceți față impulsurilor emoționale și comportamentale;
- Construiți-vă scopuri și planuri pozitive;
- Recurgeți la o conduită socială adecvată în relațiile cu ceilalți.

Într-o atmosferă relaxantă, de detașare față de problemele școlii 30 de profesori din Școala Gimnazială "Nicolae Crețulescu" Leordeni, Școala Gimnazială "Nicolae Cristescu" Topoloveni, reprezentanți ai Consiliului Local Leordeni, reprezentanți ai Asociației "Dăruid, vei dobândi și tu" au participat la atelierele de lucru „Adaptare cu succes = IQ + IE”, la Complexul Turistic Cheile Grădiștei Brașov. Activitatea a făcut parte din Proiectul de parteneriat Comenius regio Smile Different.

Profesorii au jucat împreună cu psihologii "Jocul emoțiilor". Fiecare participant a ales o emoție și a vorbit despre ea. Astfel au fost experimentate pe rând emoții ca: liniște, tristețe, îngrijorare, iubire, agitație, bucurie, nedreptate, evitare, împlinire, agresivitate, teamă, fericire. Ceilalți au asigurat feed-back-ul persoanelor care vorbeau despre o anumită emoție.

La sfârșitul atelierelor de lucru, fiecare participant a dobândit competențe legate de gestionarea adecvată a situațiilor cu încărcătură emoțională. Pe parcursul a trei zile au avut loc următoarele activități: – Atelier de lucru – "Tehnici de înțelegerea și recunoașterea emoțiilor" – Atelier de lucru – "Tehnici de înțelegerea și recunoașterea emoțiilor" – Atelier de lucru – "Tehnici de trăirea și exprimarea emoțiilor" – Atelier de lucru – "Tehnici de reglare emoțională" – Atelier de lucru – "Cum să ne exprimăm emoțiile și sentimentele" – Atelier de lucru – "Inteligența emoțională (IE) comparativ inteligența generală (IQ)" – Atelier de lucru – "Gestionarea adecvată a situațiilor încărcătură emoțională negativă".

Obiectivele acestei activități au fost:

- însușirea unor tehnici de înțelegerea și recunoașterea emoțiilor;
- însușirea unor tehnici de trăirea și exprimarea emoțiilor;
- însușirea unor tehnici de reglare emoțională.

Învățarea de tehnici de trăire și exprimare a emoțiilor, tehnici de înțelegere și recunoaștere a emoțiilor, tehnici de reglare emoțională. La sfârșitul atelierelor de lucru participanții au învățat cum să își exprime emoțiile și sentimentele, cum să se

orienteze spre o gândire pozitivă, au conștientizat că gestionarea emoțiilor și sentimentelor reprezintă cheia succesului în viața a elevilor.

Participanții au învățat să experimenteze propriile emoții, au înțeles că în spatele comportamentelor agresive ale copiilor stă o emoție neexprimată, să își regleze propriile emoții pentru a fi mai liniștiți în fața elevilor.

Această activitate a fost realizată și în Turcia, țara parteneră a proiectului. La acesată activitate au participat 30 de profesori turci. Au avut loc mai multe reuniuni de lucru atât în România cât și în Turcia pentru a discuta impactul și rezultatele acestor activități. Astfel am aflat că și școlile din Turcia se confruntă cu numeroase cazuri de violență, cauzele violenței școlare din Turcia fiind asemănătoare cu cauzele violenței școlare din România. Profesorii din Turcia studiază încă din timpul facultății cursuri de dezvoltare a inteligenței emoționale. Astfel că în timp ce în România profesorii au participat cu mult interes la astfel de cursuri, în Turcia nu a fost primit acest curs cu la fel de mult entuziasm.

Concluziile participării la acest proiect au fost următoarele:

Există un deficit de abilitate (elevii se manifestă agresiv pentru că nu au exersat comportamentele prosociale de exprimare a emoțiilor de disconfort sau de menținere a relațiilor cu ceilalți) fie de un deficit de performare (elevii au dezvoltat competențele sociale și emoționale necesare menținerii relațiilor cu ceilalți dar contextul clasei, în care fiecare se descurcă cum poate, nu favorizează manifestarea lor).

Astfel, putem spune că unii adulți și/sau copii reacționează în mod agresiv pentru că:

- Reacțiile sau comportamentele agresive sunt o consecință a gestionării cu dificultate a emoțiilor de frică, furie, rușine, teamă sau plictiseală.
- Reacțiile sau comportamentele agresive sunt amplificate de un mediu nesigur, impredictibil și amenințător.
- Reacțiile sau comportamentele agresive sunt o consecință a modului în care adultul sau copilul a învățat să rezolve problemele sociale.
- Reacțiile sau comportamentele agresive sunt amplificate și menținute de modul în care ceilalți răspund (reacții pasive sau agresive).

Educația este un factor decisiv, un proces permanent și continuu care nu se referă doar la educația intelectuală (informativă și formativă), ci la toate influențele care modelează copilul în vederea creării unei personalități cât mai armonios structurate. Educația trebuie să asigure adaptarea optimă a copilului la cerințele societății, bazându-se pe potențialul lui individual. Desigur că în timpul procesului de educație, de creștere personală, trebuie să ținem cont de factorul genetic și de imprevizibilitate. Astfel, o întâmplare, un eveniment, o întâlnire, o despărțire, o discuție, un accident, o traumă din trecut, o deficiență de relaționare în genealogia familiei, pot produce un asemenea efect asupra copilului, încât îi pot afecta dezvoltarea cognitivă, dar și cea psihică. Atunci, în aceste momente de vulnerabilitate, trebuie să dăm dovadă de răbdare, de susținere și acceptare necondiționată a copilului. Comportamentele adulților, trebuie să fie lipsite de violență, întrucât violența

blochează, ucide, pune capăt creșterii personale. A fi în contact cu noi înșine înseamnă:

- Să ne cunoaștem propriile emoții. Adică să putem identifica emoțiile pe care le trăim, să le putem denumi, și mai ales să le acceptăm așa cum sunt ele: pozitive sau negative, plăcute sau dureroase. Contactul cu propria persoană se referă și la cunoașterea propriilor nevoi, dorințe, și impulsuri, precum și determinarea cauzelor ce duc la apariția lor.
- Să putem controla felul în care ne manifestăm emoțiile. Indiferent ce emoții simțim, trebuie să știm cum să le exprimăm în funcție de situație. A ne controla emoțiile nu înseamnă a le bloca, ci a le putea stăpâni, cât timp păstrăm contactul cu ele.
- Să ne putem motiva pentru a atinge un scop. Emoțiile sunt un mare rezervor de energie, dacă știm cum să le direcționăm și să le punem în slujba rațiunii. A urmări un scop presupune efort, renunțare la plăcerile imediate, uneori și frustrare, dezamăgire, durere.

De aceea, este important să nu ne lăsăm disturbați de emoțiile neplăcute care pot apărea pe parcurs. Dezvoltarea inteligenței emoționale presupune:

- Să fim cât mai conștienți de emoțiile pe care le experimentăm în fiecare moment
- Să ne acceptăm emoțiile așa cum sunt ele (mai ales pe cele negative și dureroase)
- Să învățăm să ne exprimăm emoțiile în mod adecvat, fără să ne lăsăm conduși de ele
- Să păstrăm contactul cu propriile emoții chiar dacă mediul în care trăim nu le acceptă (și chiar dacă nu avem voie să le manifestăm)
- Să ne perfecționăm în a citi emoțiile celorlalți

A-ți dezvolta inteligența emoțională este un drum lung, care presupune mult efort și multe provocări. Există și o veste bună: avem toată viața la dispoziție ca să îl parcurgem, și rezultatul merită din plin!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experientedidactice/importanta-inteligentei-emozionale-in-combaterea-violentei-scolare>)

Magia lecturii

De **Mihaiela Pop**

Emile Faguet consideră cititul o artă și încearcă să răspundă la o serie de întrebări referitoare la scopul acestei arte: Pentru ce citim? Ca să ne instruiem? Ca să judecăm valoarea operelor? Pentru plăcerea noastră? De fapt, dacă ne gândim puțin, lectura în scopul instruirii este foarte importantă, însă nu oferă nicio plăcere decât, poate, satisfacția că, în timp, ne simțim mai cultivați.

Lectura reprezintă o treaptă a succesului, de aceea, când gustul pentru citit, cultul pentru carte s-au format în școală, acestea rămân pentru toată viața o obișnuință. Experiența de la catedră ne-a demonstrat că orele de lectură și înțelegere a textului se impun chiar și în gimnaziu, încercând să încurajeze mai mult lectura de plăcere. Există cărți care ne seduc, uneori chiar de la prima lectură, ne fac să le iubim și pot chiar să ne afecteze întreg sistemul de valori. Uneori paginile pe care le citim rămân adânc impregnate în memorie pentru mult timp iar fascinația lor ne face să revenim cu o relectură, mai profundă prin care, poate, descoperim alte și alte semnificații ascunse.

Apoi și parcurgerea unui text luând note, făcând fișe de lectură asupra ideilor autorului, a limbii sau stilului, ne învață să citim precum criticii și nu să ne lăsăm furați de lectură. Tocmai acesta este și scopul cărții lui Faguet — lectura din pasiune, de plăcere și ni se adresează astfel: *"N-ai vrea să citești așa cum învățați să cântați la vioară, adică să încercați o mare plăcere citind?"*. În aceeași lucrare autorul ne sfătuiește să citim încet, atât pentru plăcerea cititului, cât și pentru a ne instrui iar pe parcursul lecturii să medităm asupra ideilor dezvăluite în text și dacă autorul nu reușește "să ne miște", să ne emoționeze, să-l părăsim. De asemenea, ritmul lent al lecturii este singura modalitate de pătrunde în intimitatea ideilor autorului, mai ales atunci când explorăm cărțile "semănătorilor de idei" (cum îi numește pe filozofi). O categorie distinctă o formează "cărțile care se adresează sentimentului" și ai căror autori sunt denumiți "semănătorii de sentimente". Acești autori folosesc sentimentele pentru a emoționa, pentru a-l transpune pe cititor (prin molipsire) într-o anumită stare și nu pentru a le înfățișa. Autorul este de părere că citirea unui roman care ne pasionează este o pierdere a personalității noastre dar și o creștere prin preluarea unui "eu de împrumut" mai bogat. E o stare de hipnoză care ne dă posibilitatea trăirii unei vieți paralele iar prin renunțarea la lectura romanului care ne-a fermecat, simțim că trecem dintr-o viață în alta, ne transpunem în lumea personajelor.

Faguet identifică mai multe momente în lectura romanelor. Un prim moment este "a te lăsa furat", de care sunt capabile tinerele lucrătoare care citesc romane ieftine. Al doilea moment aparține cititorilor mai în vârstă, cei care sunt buni observatori și pot compara romanul cu viața. Un alt criteriu de a judeca ficțiunea este analiza autopsihologică, prin faptul că lectura impune obișnuința examenului de conștiință care ne conferă aptitudinea de a compara personajele cu noi înșine și a înțelege mai bine cărțile.

În ceea ce privește lectura operelor lirice, Faguet ne îndeamnă să-i citim pe poeți mai întâi în șoaptă, apoi cu voce tare deoarece citind încet putem înțelege sensul și gândirea poetică iar prin

intermediul vocii putem surprinde ritmul, armonia, muzicalitatea versurilor. Cititul de plăcere este pentru el și a recita din memorie unele versuri care se fixează în minte iar această recitare, ca pentru sine, duce la o mai bună înțelegere.

Referitor la cititorii în formare, tinerii, autorul îi împarte în trei categorii, la terminarea studiilor școlare: unii care vor citi, din instinct, cărți bune, alții care vor citi cărți proaste, vulgare, mediocre și, în fine, cei care nu vor citi nimic, studiile școlare putând dezvolta gustul sau repulsia pentru tot ce e frumos sau indiferența față de literatură. Există chiar scriitori care mărturisesc că au fost urmăriți toată viața de lecturile care le-au marcat copilăria. Lucian Raicu afirmă că "scriitorii scriu cărți nu numai pentru că au trăit diverse experiențe ci și pentru că au citit diverse cărți".

Tinerii de vârstă școlară sunt, de obicei, cititori serioși (cei care citesc) însă, din păcate, după terminarea studiilor mulți decad în nonlectură. Robert Escarpit este de părere că lectura ar trebui predată la toate nivelurile formației unui individ, iar materialul nepedagogic pus la dispoziția tinerilor ar trebui să fie mai bogat. Concluzionând, personal aș propune chiar introducerea unor ore de lectură în gimnaziu dedicate înțelegerii textului literar, cu accent pe exprimarea liberă a sentimentelor, ideilor sau mesajului pe care acesta îl transmite copiilor.

Bibliografie: Raicu, Lucian. *Practica scrisului și experiența lecturii*. București: Ed. Cartea românească, 1978. Faguet, Emile. *Arta de a citi*. București: Ed. Albatros, 1973.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/magia-lecturii>)

Învățarea la clasa pregătitoare prin proiectele eTwinning

De **Cristina Prundariu**

Proiectele eTwinning dezvoltă competențele secolului XXI încă de la clasa pregătitoare. Copiii sunt atrași de lecțiile "altfel". Asigurarea unui climat educativ potrivit asimilării informațiilor într-un mod plăcut face ca școala să pară mai prietenoasă.

Mulți părinți și profesori au dezaprobat, anul trecut, măsura luată de Minister de a trece grupa pregătitoare la școală. Reacții pozitive au apărut, însă, din partea copiilor. Lor le place foarte mult la școală. Pentru a doua ședință cu părinții am realizat câteva filmulețe cu copiii: în pauza de masă, în momentele de joacă, într-un moment al activității în care vorbesc despre ceea ce au desenat. Bineînțeles că părinții erau foarte curioși ce au făcut copiii lor și au rămas foarte surprinși să vadă că aceștia nu au nici o reținere sau reacție negativă.

Mai multe emoții decât copiii am avut eu, ca dascăl, în prima zi de școală. Trecerea de la copii de 10-11 ani la mogașdețe de 5-6 ani este foarte bruscă. Când am intrat în clasă cu ei alături de părinți m-am emoționat, dar m-am mobilizat și am interacționat foarte bine cu ei. Sunt dornici de acțiune, nerăbdători să aflu noutăți și să comunice.

Pentru ca trecerea de la grădiniță la școală să se realizeze ușor, am amenajat sala de clasă asemănător cu cea din grădiniță: am un covor în mijlocul clasei, o canapea pe care stăm la întâlnirea de dimineață, fiecare copil are papucei de casă pe care îi încălță la intrarea în clasă. Pe o latură a clasei părinții au cumpărat dulăpioare în care fiecare copil are boxa lui cu materialele necesare activităților zilnice.

Cu elevii din seria trecută am participat la multe proiecte eTwinning și doresc să fac același lucru și cu micuții pe care i-am preluat acum.

Un mare avantaj al clasei pregătitoare este modul integrat de abordare al curriculumului. Această abordare este folositoare în activitățile propuse în proiectele eTwinning și în activitatea didactică. Le-am arătat copiilor activitățile din proiectele la care am participat cu elevii mari și le-a plăcut foarte mult. Sunt nerăbdători să înceapă activitățile. Am emoții legate de primul contact video cu partenerii, de primele lucrări pe care le vom realiza, dar sunt convinsă că îi voi forma și pe ei în spiritul colaborării, comunicării, învățării reciproce.

Faptul că grupa pregătitoare a fost introdusă la școală a redus absenteismul, copiii venind zilnic la școală; a dat posibilitatea învățătorului să formeze copiilor deprinderi și priceperi de bază. Îmi place foarte mult clasa pregătitoare pentru că pot aplica învățarea integrată, nu mai am stresul calificativelor și al verificării temei.

Învățarea prin proiecte duce la îmbunătățirea actului educațional, implică elevii în propria formare prin dezvoltarea competențelor secolului XXI și este o provocare pentru cadrul didactic modern.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/invatarea-la-clasa-pregatitoare-e-prin-proiectele-etwinning>)

TIC prin SMYLE – campanie găzduită de Școala Gimnazială Vladimir Streinu, Teiu

De **Corina Ciobanu**

Tehnologia informației a înregistrat o evoluție fulminantă în ultimele decenii, fiind prezentă astăzi pretutindeni, în viața fiecărui individ, datorită faptului că în această lume haotică, în care timpul este poate cel mai de preț element, accesul la informații corecte și relevante este esențial, putând să transforme complet modul de viață al tinerilor din societatea actuală și cea de mâine. Societatea evoluează permanent și odată cu aceasta evoluează și aspirațiile noastre, ale tuturor. Activitățile campaniei SMYLE au făcut parte din proiectul Asociației GEYC din București, adresat tinerilor din comunitatea locală, în care Școala Gimnazială Vladimir Streinu din localitatea Teiu, județul Argeș a avut rolul de partener.

Activitățile campaniei SMYLE, care au purtat generic titlul de "Impact Media" și "Perspective digitale" au debutat în comunitatea teiană în ziua într-o frumoasă zi de toamnă autentică. Activitățile, pregătite cu minuțiozitate de către voluntari ai Grupului Informal de tineri Face2Face din comunitatea Teiu și găzduită și coordonată de către Școala Gimnazială Vladimir Streinu din comunitate, au dorit să aducă în atenția tuturor celor prezenți conștientizarea faptului că stă în puterile noastre, ale tuturor, să putem schimba în bine societatea actuală.

Scopul seminarului a fost acela de-a informa și a determina tinerii din comunitate, precum și pe cei prezenți, să devină conștienți de rolul pe care șomajul îl joacă în prezent la nivel local și mondial, de ce este util să știm să utilizăm eficient mijloacele media digitale și mai ales cum ne pot aceste competențe sprijini în combaterea șomajului la nivel local.

Prin prezentări Power Point, metode non-formale, debate-uri și discuții face2face, s-a adus în discuție importanța pe care tinerii trebuie să o acorde propriului lor viitor, ce presupune căutarea unui loc de muncă, de ce piedici se pot izbi în această căutare, care sunt regulile pe care trebuie să le respecte atunci când merg la un interviu, de ce anumiți angajatori preferă interviurile on-line folosind drept resursă Skype-ul, care sunt principalele aspecte ale șomajului în rândul tinerilor la nivel local, în România

și la nivelul Uniunii Europene, cum își pot asigura un loc de muncă stabil dacă dețin anumite competențe digitale, etc.

Toate aceste discuții au generat altele, participanții venind cu diverse completări dobândite atât din experiența proprie, dar și din păreri personale.

O altă activitate a campaniei — "Perspective digitale" — a pus participanții în situația de-a alege cauza pentru care pledează, alegând să facă fotografii alături de bannerele care promovează educația, învățarea, tinerii, viitorul acestora sau găsirea unui loc de muncă. Concluziile au fost conform așteptărilor, determinându-i pe cei implicați să afirme următoarele:

- "Această experiență m-a făcut să înțeleg mult mai mult rolul competențelor digitale în rândul nostru, al tinerilor. Și totodată am înțeles că șomajul este una dintre principalele probleme în rândul generației noastre." — Denisa Dogaru, voluntar
- "Am dobândit multe cunoștințe despre competențele digitale și multiplele lor avantaje. Această experiență m-a făcut să înțeleg rolul competențelor digitale în găsirea unui loc de muncă." — Ana-Maria Cristina Dogaru, voluntar
- A fost binevenită în rândul tinerilor teieni dat fiind faptul că în comunitatea locală ne confruntăm cu probleme serioase în ceea ce privește șomajul, probleme care afectează nu numai tinerii, ci întreaga comunitate.
- Campania S.M.Y.L.E. a fost foarte utilă pentru tinerii implicați care trebuie orientați de la vârste fragede către câmpul muncii." — Mirela Pandrea, director Școala Gimnazială "Vladimir Streinu", Teiu
- "M-a impresionat faptul că tinerii se implică activ și pun mult suflet în ceea ce fac, o fac cu dăruire și cu simțul răspunderii. Este de apreciat faptul că, deși trăim într-o societate care-i consideră o oarecare "generație pierdută", ei luptă pentru a demonstra contrariul. Acest lucru ne determină pe noi, ceilalți, să ne implicăm activ în a le orienta pașii către idealuri tangibile." — Corina Ciobanu, coordonator local, Campanie "Smyle!"

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/tic-prin-smyle>)

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice